

[Transcript] Radio Mørch / Lars Berrum

En podkast fra NRK.

Radio Mørk!

Denne episoden er spilt inn før Radio Mørk ble en del av NRK.

Hei, kjære Radio Mørklytter, og velkommen til enda en episode av denne lange, rare, smale, tynne podkasten Radio Mørk.

Dagens gjest er Lars Berrø, som er en av to personer som står bak Norges mest populære underholdningspodkast Berrø med veier snakker om greier.

Så det var ikke at han ville komme på besøk da.

Når det er sagt, så hadde jeg stusset om han nektet.

Det hadde jeg.

Vi har en flott samtale som du har trykket på for å høre på,

så da skal ikke jeg stå i veien her, så her er opptaket av min samtale med Lars Berrø.

Da jeg drev og snakket om å prøve å få oppoppladsen fjellhytte for en stund tilbake,

så beskriver jeg det som at jeg vil bygge et slags sted,

så jeg har et sted å gi opp, at den dagen jeg gir opp,

og da mener jeg ikke å ta livetidt eller noe.

Nei, nå går det nedover. Nå liker ikke folk så godt jeg driver med og sånn, og det er greit.

Nå må jeg ha et sted å gi opp, nå er jeg ferdig.

Nå må jeg bare gå og slappe av.

Det var akkurat det du har gjort med den hytte av det bort på nesehånden,

at du forbereder deg på den dagen det ikke holder mer.

Jeg er inne i den fasen, alt jeg gjør nå.

Det er mitt neste og siste solørsåve i min eksistensielle trilogie.

Handelig om hvem skal jeg være, i det forløp vi,

og i det prosjektet som også går inn i mitt vanlig liv.

Ikke bare showlivet.

Der handler det akkurat om det.

Du sa det med dine ord,

men de ordene er oppsummert det jeg tenker.

Bare jeg greier ikke å formulere det så konkret og fint som deg.

Det er noe rytmeret, og det er litt mer abstrakt i min forklaring på det.

Men det er essensen av det du sier.

Jeg må begynne å gi opp.

Jeg må begynne å gi opp, og det føles befriende å begynne å gi opp.

Jeg opplever det som en lille undrende person,

og det er at når jeg blir veldig gyrt på å følge litt,

så begynner jeg å lure på hva det er i meg som villet.

Jeg merker at man fikk å smake litt på det under covid.

At man får litt lyst til å være en fyr som ikke er med i samfunnet,

og tar litt kul til å komme onsdagen, og du får lyst på en pils.

Ingen har seg egentlig skapt for å være sånn, men...

Nei, men...

Jeg tror jeg har gjort litt år.

Nå har jeg hittet meg på neseåden,

og fjellet er ikke helt inn i en annen verden,
og det er pandemi og spildfigurer,
så den tilhører virkeligheten, den fjellhytter de også.
Men det er noe med det neste stege som du sier litt fint er å gi opp,
og det mener jeg, for det inkluderer jo...
Kan det være, hvertfall for meg, voksenlivet?
Ja, rettforsett, at det er det som er voksenlivet.
Ja, at det er det vi sier å gi opp,
og jeg vet det er det, altså...
En ro, da.
G-opp er en ro.
Så gi det opp frivillig.
Det er en ro.
Altså, for med sånn det vi håper på med,
kommer du en dag hvor...
Og den dagen kan være nå hvor vi begge to piker.
Ja, ja, ja.
Altså, du har Norge største podcast.
Jeg piker nå, ja.
Men sånn rett objektivt.
Så er det ganske sannsynlig at dette er liksom...
Du blir ikke større enn du er nå.
Nå skal dere fylle spektrum.
Du har et solo-show nå, som jeg sikkert har utsåkt, eller?
Nei.
Men uansett, du kan ha den nødde piker nå.
Nå piker det hvertfall.
Ja.
Men det synes jeg er...
Jeg er veldig opptatt av å tåle psykisk den dagen.
Jeg merker at herfor jeg går nedover.
Og også å liksom være mangefacetert nok.
Det er et ord jeg har kunnet å klippe andre turt å si det, men jeg sa det nå.
Og være mangefacetert nok.
Du vet hva? Det skal gå bra.
Da dyrker jeg andre side ved meg selv.
Om det er familieliv eller fysisk styrke, for denne saksjel.
Og bare at nå skal jeg bli sterk.
Jeg er ikke så morsom lenger, men sjekk hva jeg kan løfte, liksom.
Ja, det er fordi det er jo ofte...
Jeg tenker ikke på noe spesifikke mennesker nå i gang,
men det er jo ofte liksom du ser at folk tvihåler veldig på å ta det veldig tungt.
Det har vært så kul å ta det med verdighet, at herfor jeg går nedover, liksom.
Og jeg er som...

I populariteten.
I populariteten er jeg helt enig.
Og det er jeg ganske sånn i at nå har jeg...
Jeg har på måte hatt mine første succeser de siste...
Siden for de siste ett og et halvt årne.
Med en amorfatig forestilling som solte veldig bra og fikk bra terningkast.
Og en sånn pris jeg har...
Terott.
Og poddkast som har fått priser og er en av Norge største.
Så jeg opplever mine første succeser.
Og mest sannsynlig siste.
På den måten, på måte fra det, så er det jo egentlig nå på vei ned.
Og det mener jeg helt... Det er ikke en sånn leffling av sånn ydmykhet.
Det er helt reelt.
Og jeg er veldig veldig... Det er ikke noe naturligheter.
Logisk på måte at jeg skulle greie å få en succes.
Men nå har jeg fått det.
Det var ikke selvsagt.
Nei, selvsagt. Det er overhovedet ikke.
For det er ikke noe rett ferdighet i det.
Eller liksom...
I fleste gjør jeg ikke det.
Nei, men på en eller anden måte så får man en succes om...
På et eller anden sätt å vise hva det måles i.
Men nå kan jeg slå i bordet med noe som ingen kan diskutere på av hvert en succes.
Og det er for første gang, og da er det jo på vei nedover.
I den forstand, og det synes jeg...
Jeg ser på det sånn at jeg...
Det har ikke vært så viktig for meg.
Men fan så gøy at jeg har opplevd det.
Og så er det veldig mange da når man er i en sånn peakperiode.
Nå kan du jo gjøre det. Nå kan du jo få lov til...
Nå får du endelig mulighetene til.
Og så lurer jeg på hva da.
For jeg har ikke... Hva muligheten til hva jeg har jo hatt succes med det jeg har hatt lyst til å gjøre?
Det er privilegiet.
Har folk vilt at du skal lage et eller anden TV-program fem säsonger?
Ja. For eksempel, jeg har jo ikke det.
Og mulig.
Ikke har jeg nå ideen til det.
Og så har jeg blitt så voksne at jeg har ikke et sånne behov for det, bare for å gjøre det.
Som jeg kanskje hadde vært yngre, bare at man må ville opp og frem og få ting på.
Så alt er egentlig på vei nedover.
På en god måte. Så nå mener jeg at jeg fikk opplevd en succes.

Et fri skal lande.

Og i fremtiden da også, som mange andre humorkollegare og sånn, snakker om, liksom, cash out.

Nå må du få penger.

Nå kan du tjene penger.

Nå kan du gjøre det. Nå får du gjort det.

Men jeg tenker heller sånn...

Da ser jeg heller med inspirasjon til en retninger som, for eksempel, Kristoffer Skau.

Fremtiden min er ikke at jeg skal makse ut en peek.

Men at det var gøy å være i.

Og observere og absorbere og være i den peeken.

Og så vite at jeg har mye på hjertet som jeg har lyst til å gjøre,

men det må ikke nødvendigvis være i samme peeket høyde.

Men det kan være ved det jeg vil på en litt mer enn Skau's måte.

Fordi jeg føler bare at jeg observerer at han gjør det han har lyst til.

Og har vært med på noe peeks, han også.

Men hvor gammel er du nå?

36.

Fordi jeg har jo...

Jeg tror jeg var den første i hele Norge som kommenterte noe du hadde gjort sånn på nett.

Ja, ja, ja.

Husker du det?

Når vi diskuterte...

Det var den P3-serien.

Hva var nyktene med der igjen, da?

Jeg husker ikke helt fullt monstermassen, eller noe.

Jeg skulle bare skrive noe. Jeg skrev ikke noe slemt.

Og jeg skjønner at P3 skal satt seg på denne Lars Berrum.

Jeg gleder meg til å se mer, eller noe sånt.

Og så var du... Du kommenterte svarte på alle kommentaren i kommentarfeltet.

Husker jeg å merke meg og tenkte at han fulgte meg, han er litt spent.

Og da drev dere med noe sånn absurd intervjurshow og sånn.

Det hele fremtidig er at du var 38-nå.

36.

36, begleger.

Men du har liksom...

Det poenget mitt er at...

Det er ikke sikkert din peak er så midlertidig som du er forebrett på og emosjonell klar for.

Fordi den har jo kommet først når du på en måte har senket skuldrene og egentlig sluttet å prøve litt.

Begynte å slappe av og begynte å bare snakke åpent fra hjerte på en måte.

Det er med det succesen din har kommet, og det kan du fortsatt gjøre.

Det er værre hvis man har en karakter.

Jeg tror flere sikker at jeg tar lentfulde nok til at han kan fortsette å lage karakterer og være kjempeopp der.
Hvis du har en megasuccesen, Ola Halvarsen karakteren, det større fare for å være veldig middeltidig.
Hvis det er det som har ført sin succes.
En sånn som deg, hvor du på en måte bare er den karakteren på en måte.
Og underer og filosoferer det livet du lever som er veldig sånn underende.
Du går rundt og tester ut måter å leve på og litt søkende.
Og lar folk være med på denne reisen og formidler det naturligvis veldig godt.
Det er jo noe som potensielt kan være veldig lenge.
Ikke at jeg føler at du egentlig måler noe som er helst til livet ditt.
Det er et ekstern bekræftelse egentlig.
Nei.
Men jeg må være litt innrømme som jeg sier.
Pengene du føler til gjør at du kan fortsette med det.
Og at det er gøy å oppleve en sånn yttre succes.
Det var gøy.
Det hadde jeg ikke vært vennet visst trudd, men det var gøy å oppleve denne succesen.
Når du sier at det er gøy å oppleve denne succesen, hva er det konkrete?
Er det at skipssted kommer og tilbereder 20 milliarder de grunnene i?
Og at du kan si nei, er det litt av gleden?
Eller bare merke til resten?
Nei, det synes jeg egentlig...
Nei, det er egentlig bare...
Nei, det synes jeg ikke.
Det er egentlig det at du selv ikke hadde nødvendigst trod det.
Og at liksom at...
Ikke at jeg trod på sånn universe større styr med at ting plutselig bare ente opp.
Og som du sier, det står litt sånn riktig.
Og at folk er med på det og skjønner det i en liten periode.
Og at det er veldig populært.
Altså, utdover vi bare en sånn intern nisje gjengel, liksom bare sånn, wow, det er gøy, da.
Det er sikkert å vite og merke at dette er stort nå på en måte for å være litt i mitten av det.
Ja, og egentlig sånn at kjekka noe man ikke trodde man skulle kjekke av.
Ja, det er ikke sant det.
At det er nesten litt sånn sånn...
Kan si til barn jeg har, da.
Jeg hadde en Norge største podcast.
Nei, at jeg hadde.
Ja, det hadde du ikke trodde om bappa.
Når jeg får møte meg den ene gangen i året på Granca.
Det er en spansk politik stedet.

Og jeg jenter deg eneste jeg jenter hver møte, for jeg glemte at jeg sa det forrige gang.
Jeg egentlig glemte å møte sønnen min forrige gang.
Og han har blitt atten.
Og huske på det, at Fardin var Norge største podcast i gang i tid.
Eller jeg hadde haft en posten for klart å nå oppi der, men litt av...
Ja, med av underholdning.
Eller det er klart du har sånn fleisvik og sånn, men av de som ble...
Ja, det var litt andre tider der at noen av var ikke en del av poddlista.
Det var ikke, men...
Men pappa var urst.
Se her, da. Jeg har printet av ut her.
Det synes jeg er gøy med det.
Fantaserer du mye om framtiden?
Ja.
Hvilke bilder er det som beveger seg hodet?
Vi har tre fantasier som du ser for deg med gledeopning, som at det kunne være en framtid.
Da har du en evig fantasi som må inkludere siden, selv om den er litt på siden.
Det er at hver gang jeg legger meg for å sove.
Det er et stort problem å sove, fordi hodet spinner for mye.
Jeg har ikke greid. Jeg har prøvd masse forskjellige taktikker for å...
...fixe det problemet, men det har ikke gått.
Så jeg har egentlig valgt å tenke at hodet spinner, og jeg blir dratt inn i fantasier som er reelle, eller ikke reelle.
Men jeg lager så mye scenarier og forestillinger som er reelt på livet mitt.
Og ligger plutselig to timer. Ikke at jeg hater det. Jeg elsker det, men det går jo ut over da å sove.
Så jeg blir televenn med fantasien, så hver gang jeg legger meg, så fantaserer jeg om at jeg er fotballspiller.
Som blir plukka opp samme scenarier hver natte jeg legger meg.
At jeg, Lars Bergrum, komikker med den piken jeg har, og den succeset akkurat er meg.
Men blir hente til Blackburn, for eksempel.
Dra ned er meg selv så intervjuer, og jeg kan kødde, og jeg kødder å bli en indling i Blackburn, som er favorittklubben min.
Og jeg velger Blackburn, for de har sett meg spille noe løkkefotball og bare var hammarket.
Hvor god er du i den fantasien?
Å, fy faen, jeg er god.
Altså, det er helt sånn gammaldags fotballspil, god. Det går ikke an å bli så god på Fifa.
Så det er bedre enn Håland i fantasien. Det er ikke sånn at du er et talent som kanskje får spille en gang der og der.
Altså, de har sett meg bare happe og spille i sånn løkkefot, og jeg er bare dritgod.
Altså, jeg går med på treningene i Blackburn der, og det er bare folk som er sjokkert.
Og jeg er så god, da. Når jeg spiller, når jeg debutterer på første kampen, og Britis presser, er jo selvfølgelig veldig sånn,
Hva er det de driver meg? Ikke sånn.
Og jeg har så passert litt, jeg sier til prestebanen, ja, vent å se.

Jeg skjønner at dette er rart for dere og sånn, og så går jeg ut på matten der, og da, altså, jeg dribbler, og jeg styrer, og jeg gjør...

Og ikke bare det, men du er jo så god med presten etterpå, altså, det er det ting, du sier.

Og jeg har masse jokes, og jeg blir en indling, og sånn som de der, Thierry, Ari, og de Champions League-studier på, som han har sett.

Altså, det er en band der, altså, det er helt enormt. Jeg har show i Blackburn.

Ja, det er fordi du er stendig å komme ikke ved Sina, da.

Og så sovner jeg.

Og så sovner du.

Fordi det jeg sovner i, er at jeg må være inn i fotballkanten, og jeg passerer den, og jeg skyter og skårer der,

og så er det en ny kamp, og så er det i, for hvis jeg henger meg for mye opp i livet utenfor fotballbanen,

da er det for mye frisseligste, og da er det spennende.

Da blir det for spennende, og da er jeg voken, men holder jeg meg på matta, så sånn jeg.

Så den fantasien må jeg legge til selv, men det er ikke egentlig det du lurte på.

Jeg skal si så at jeg har faktisk... Jeg sliter ikke noe selv med å sove, men når jeg har gjort det som barn,

og jeg har gjort samme sett for meg, bare sett for meg tole fra hans live,

og at jeg ikke skal skippe til noe highlights,

jeg skal bare se for meg tole fra hans enning live i et 4-5 timer.

Hvis ikke du sovner i løpet av det, er du alvorlig syk.

Det er ikke så dumt.

Og utover det sånne relle fantasier som har med virkeligheten å gjøre, så ser jeg for meg da

en rytme som jeg har... En stemning som jeg har bytt meg merke i, som er en balanse,

der jeg har ekstremt bra med tid, at jeg har brukt alle ressursene jeg har av penger,

og privileget stemmet på Jørgrøyryrket, til å bruke det inn i tid med kjæreste,

kanskje for barn, og ha en familie,

der vi nyter godt av privileget av det jeg har fått til gjennom tid.

Og vi bor i en blok vi boker... Det er ikke noe husbrøm.

Du bor i blok i fantasienene.

Ja, bor i ganske sparser, men har mulighet å dra på en ferie hvis vi vil det,

og har mulighet til tid i det livet man egentlig er i arbeidsstatet 8-4-massig.

Ja, at du er utenfor det, at du har klart å...

Ja, og det valgte vi å bruke penger på,

på en måte sånn, og vi fikk barn, ferdig med den mamma- og pappa-permissjonen,

ungenska i Barnhagen, da valgte vi å ta ut et år...

Ja, der har du sagt en i Thailand, og sånn det.

Ja, men det bør ikke være i Thailand, det.

Da velger vi å ta fri et år, og har spart å penge til det,

og bare er hjemme når noen er i Barnhagen, og sånn.

Tror du det er et element der, for jeg synes jo du slår meg...

Ja, et element å gi opp, ja.

Du slår meg som en person som er veldig lite preget av det de kaller gift i maskulinitet.

Du er en slags sun and rotate, ja, jeg ser for meg.
Jeg tenkte til siste på at jeg skal lansere meg selv som et alternativ til and rotate.
Men det er jo deg.
Du er det forbilde unge menn borde ha, men jeg.
Det kan jeg ta en angang.
Poenget mitt er at i denne fantasien har du virkelig forsørget en familie.
Tror du det er ikke et element også av at det er en god følelse å kunne leve
i en tilværelse som du har skapt med ditt arbeid, at det også er...
Ja, i hvert fall å bruke det på noe fornuftig, ja.
Og fornuftig vil for meg være...
At det ganger andre også.
Ja, det er kjempeålet, et vis som jeg får til det.
Jeg likte detaljen derom at du i din drømmefantasie,
hvor du har skaffet så mye penger at du bare kan slappe frem deres bor i blokk.
Det mine mamme når jeg så på Twitter at Ivan Tredal skrev,
i min drømmeverden så er det elektriske ladere over alt eller noe sånt.
I din drømmeverden så er det da globalt varming borte, tenkte jeg.
Ja, det er gøy det godt.
Det skal du ikke trenges.
Du er et eller annet klimatiltak som du skal være litt mer av da,
i halsen drømmeverden.
Det er meg godt eksempel da.
Ja, jeg tror det. Jeg har jo en sånn arbeideklasse Fatimans skam,
så det er veldig fort at jeg begynner å slite med privilegertheten.
Ja, at du nesten skammer det er litt.
Ja, du skammer det er litt.
Jeg bruker lang tid på godtatt jeg er i Thailander månede.
Ja, jeg er ikke billig der.
Jo, men ikke der du bor, si.
Ja, men da bodde vi bra på den turen jeg var nå i Thailand.
Og det krever litt å gå med å godtatt man hopper av.
Du skal jo være på arbeid og du skal jobbe og bare sånn,
nei, men vi er i Thailander månede.
Og litt sånn, ja, så derfor tror jeg det er litt handler om tid
og investering i det menneskelig med relasjoner,
enn drømmen om et eget design av hus og et rom som er det.
Fordi jeg har ingen interesse.
Det er spennende, det er med en slags skam over succes.
Det er en ting jeg er hva du føler med å komme fra et litt fattigst røk i Bærem.
Jeg tenker Afroamerikanske rappere som faktisk kommer fra totalt fattigdom
og så opplever enorm riktom.
Jeg har hørt at det er noe som heter en get-o-tax.
At det forventes at du måtte skatter tilbake til gata.
Og til ganske mange av de som var rundt deg i oppveksten.

Det tror jeg ikke det er som jeg i Norge.
Jeg tror min fantas...
Du tar de fra blokkene i Bærem, de forventer.
Din inntekt, det forsvinner ut på en av de grønne bussene der.
Grønne buss, jeg synes det er alltid en fantasiet
å bare sette meg på en grønne buss som ikke bare sitter der i diten går.
For det går langt nok, og det blir ganske eksotisk.
Rikken.
Såpper det rikkenet.
Har dere hørt på rikkenet?
Nei, det er fint der.
Er det det, eller sier du det bare?
Ja, det er kjempefint.
Men jeg synes jo hele Norge, akkurat i sluddetider,
så er det støtte overalt.
Men for rikken på en sommerdag.
Fantastisk.
Hva er det jeg er derfra?
Ja.
Hvis jeg skal se for meg min fantasi...
Hvor gammel er jeg i fantasien?
Velger du noe?
Og hvor gammel du er?
Sier at du er...
For jeg er nå inn i dere ene stykket.
Jeg legger tiårsmål, så jeg er fra 35 til 45.
Så ser jeg at du er 45.
Når jeg er 45,
da skal jeg ha en volvex i teksti.
Ja.
Det er min drøm.
Hva er det? Er det en dyrbil?
Ja, men jeg tenker det kan være ny.
Nei.
Jeg kjøper brukte.
Også i min drømme.
Ja.
Nei, som svar, jeg sa til Jabad
at jeg så et slaggårel, sånn denne motivasjonale kvote.
I det var jeg ferdig å kjøpe med en bil jeg ikke hadde rådt til.
Don't go broke trying to look rich.
Men da tenkte jeg, hvor er det?
Det skal jeg ikke gjøre.
Nei, for meg er det denne fjellhytter jeg snakker om.

[Transcript] Radio Mørch / Lars Berrum

Fordi jeg har vært opp og tomt av der,
hvor hytter ikke står enda,
og fisket litt i vannet visina, som er femte meter under.
Jeg fikk tre rødt på ti kast.
Det betyr at jeg kan være selvforsint.
Hvertfall med fisk.
Men jeg tror fisk. Det har jo ganske gått dekket.
Gullum spiser bare fisk.
Ja, ja, fisk.
Jeg har aldri...
Nå ser jeg å skrøpe litt, skal jeg si.
Jeg har aldri skjønt at det skal være vanskelig å bo.
Ved vannet er det fisk.
Nei.
Nei, du skal jo ha det mest hernæring og sånne dekket, hvis du gjør det.
Ja.
I Norge skjer det noe med hele verden.
Og vi bor her.
Vi må jo...
Vi skal høre gutt, vi er sånn.
Vi må jo greie og fiske og smette.
Ja, for fann. Det må vi få til.
Jeg husker på denne her, det var en sånn olie-serie på TV2,
hvor vi fikk litt sånn realitetssjekk.
Vi drittet oss ut på noen olie.
Vi må huske at vi ikke er en olie-nasjon,
vi er en fiskenasjon.
Og det er litt sant.
Ja, helt enig.
Det er det...
Det er laxelobbingen som sier også.
Ja.
Nei, hvorfor? Jeg tror ikke jeg er så spennende fantasi, Anton,
at jeg liker veldig godt tanken på å ha en onklig distans...
Jo, vet du hva, å kunne drive sånn her podcast over telefon med folk?
Også det måtte kjøre et sted for å handle.
Vet du hva, jeg tror det har blitt drittleget fire dager.
Hva, da? Jeg vet ikke hva vi snakker noe mer.
Nei, jeg har ikke kommet inn.
Jeg ser på at jeg bor på en sånn fjellhytte...
At jeg bor på en fjellhytte, var det?
Ja.
Og kjøre til butikken.
Og spille podcast over telefon fra fjellhytte.

Nei, vet du hva, jeg skulle klarte ganske bra.
Jeg ville bare ikke hatt noen skjermer.
Nei.
Bare at bøker, fisk...
Altså, et liv så kunne være et levde på 1700-talet.
Hvorfor jeg ville ha tilgang på antibiotika der som jeg trenger det.
Det er veldig viktig.
Det er fordi det er ganske stor forskjell.
Ja.
Så det er en slags farmen-dremn du har, da, på en måte?
Ja, egentlig, og jeg skulle gjerne vært på farmen
hvis ikke hadde filmet, hvis ikke filmet, da.
Det tror jeg det har vært...
Og hvis ikke har vært for de andre folk, da.
Så, bo på gård, da, er det...
Det er det du vil.
Men jeg vil heller ikke drive gården, så det egentlig vil er å...
Ha en fjellhytte.
Ha en fjellhytte, ja.
For å stoppe ham.
Ja, men er det en roen, og der skal du ha familien din, da?
Ja.
Eller er du alene?
Nei.
Er du da helt solo?
Nei, nei.
Med familie, og for sørge, og...
Og så er det noe med det at å håkke vei og sånt,
synes jeg er virkelig ganske deilig.
Ja, altså, det er praktiske tingene.
Altså, det fyller dagen for å greie å komme i mål
når du har lagt deg,
og gjerne preppe av sånt...
frukostene også klar.
Bare det å oppgave som ikke er mailbasert,
har vært herlig ting.
Det er det tilbake vi har aldri vært der.
Det tror jeg så fort jeg lever et sånt liv,
som merker at jeg får, for eksempel,
hva heter det noen blister?
Ja, men det er ikke den tendensen i alt.
Selv om vi ikke har vært der, så vil vi tilbake.
Og noen ganger, samfunnet, så tvinger vi oss selv tilbake
noe på større.

Altså, i forhold til, vi vil ikke vaksinere oss.
Vi blir mer skeptiske til vaksiner.
Antibiotika-resistens, som truer,
plutselig funker ikke den lenger.
Ja, men det er ikke full av motsatte i folk, liksom.
Nei, men alle det er til sammen.
Nei, ikke sant?
Så alt er...
Vi er egentlig også på vei tilbake.
Og så har vi også, som fra unge,
vil inn i en av fire familiesituasjon
på en helt annen måte enn bare for noen år siden.
Altså, ny generasjon.
Er ikke vi litt sånn...
At vi søker litt tilbake til en annen kjerne
og at vi er ferdig med åpenkontorlandskap nå?
Ja, faktisk.
Og at alle kan gjøre det vi vil.
Er vi ikke litt sånn...
Man romantiserer jo alltid fortiden veldig.
Og det gjør jeg veldig mitt eget liv også.
At jeg har alltid...
Jeg husker at jeg er fjære klasse på barneskolen.
Husker jeg at et frimten tenkte sånn,
fan, jeg savner andre klasse så jævlig.
Jeg er ikke fjære klasse.
Jeg har ti år i gammel, og savnet å være otte.
Så sånn har jeg alltid vært på ungdomsskolen,
savnet til leieskolen,
og på videregående var jeg sånn,
det er en helikke ungdomsskolen.
Og jeg kan være sånn...
Jeg hadde noen favorittår, 2012 var veldig bra.
Det var liksom sommer og sol,
naturligvis, på tidspunkt.
Og 2005, Ronaldinho, sånn.
Jeg har noen veldig sterke følelser som kommer frem
av merkevaren Nike.
Det er nesten litt skamplere å si det,
men det er at det er en ganske effektiv markedsføring.
Er det Nike, siden jeg sitter med en...
Jeg føler at du har kontroll på sånn type ting.
Hva skal vi egentlig si? Nike eller Nike?
Jeg er med litt opp til den hver. Det er jo en gresgud.

Seiersgudin.

Nike.

Så hva der på engelsk,

hva det er Nike eller Nike, det er litt sånn.

Det kan det bestemme seg.

Jeg føler at det sier noen mennesketyper som Norman, da.

Hvis du snakker i norske språk,

hvis du nå hadde sagt Nike,

så hadde jeg sett på deg litt anleddes.

Jeg føler at Gunnar Greve sier Nike.

Faktisk, du har litt ambisjoner.

Du har par venner i New York, slik at du sier Nike.

Jeg hadde sier noe om også hvor du plukker av merkevaren Nike.

Ja, ikke sant?

Det er mange av de tingene som teknisetten er korrekt,
som jeg ikke respekterer.

For eksempel at folk mener at det heter en komplement.

Nei, jeg synes ikke det.

Det er greit at det står det i ordboka.

Men jeg synes ikke det.

Det er et komplement.

Det synes jeg.

Det er samme med Hån.

Det heter et Hån.

Jeg har noe som sier en Hån.

Fy faen. Get the fuck out.

Da må folk gi seg.

Der har jeg også en liten brandfakel som jeg liker å si Dems.

Jeg synes det oppstår misforståelser.

Man skal si Deres, både hva blir det?

Andre person flertal og tredje person flertal.

Du snakker til en gruppe og sier, Deres hus er flott.

Men også heter Deres hus er flott.

Hvis du snakker om Nabon sitt hus, og snakker om dem,

og sier, Deres hus er flott, så sier jeg Dems.

Ja, Dems hus.

Jeg må innre meg til å bygge og selte litt på å gjøre det.

Så jeg foreløpig sier, Dommers, altså at jeg tuller det bort.

Dommers huset, jeg foreløpig sier.

Eller Dems huset, eller noe sånt.

Jeg er også en liten som jeg kaster ut en lang gang med da og når,
hvis vi først er der.

Det følte jeg nå nylig at jeg fikk tilsendt,
faktisk at Harald Eie hadde skrevet noe om det.

Harald, jeg er veldig opptatt av at det bare er noen norske lærere funnets på det med da og når.

Ikke sant, og det er litt interessant.

Fordi at jeg blir, og da, siden ikke jeg er kjent for...

Hvor er det?

Ja, siden ikke jeg er kjent for å være best med norske språk.

Så blir jeg lattlig gjort, men jeg kommer så pass synsyk uthalser.

Men som det faktisk jeg holder,

fordi at man trenger ikke å ha både da og når.

Man kan velge en av det når.

Også synes jeg ikke man trenger å snakke helt korrekt hele tiden.

Men på barneskolen var jeg litt sånt fyr som rettet på folk.

Og så har jeg sluttet med det.

Men jeg merker de som gjør det,

og det er en artørenkust, jeg er veldig glad for å rette på folk.

Og det må han legge fra seg.

Det mener jeg.

Ja, helt enig.

Og han...

Altså, en artørenkust kan sitte og si, da, et feil...

Jeg skødder, da.

Altså, et feil ord.

Og så retter jeg opp med en gang og går videre.

Han greier faen ikke.

Holda meg, ta feilen, heller.

Da må han si det jeg sa feil som jeg har rettet, og så le.

Og så kan vi gå videre.

Og det er jo irriterende hvis man ikke har alltid i verden.

Absolutt. En artørenkust, hvis du hører på,

men det gjør du sikkert ikke, du koser deg,

men det er 198 landene inn, og han sikkert har opptatt.

Men du må slutte å rette på folk.

Ja, helt enig.

Men det er veldig norsk, ikke det?

At vi skal ha...

At vi er veldig opptatt at det å snakke riktig gjør...

Det er veldig viktig for oss, for det er at...

Siden andre land, som nå kan det mest engelske,

annet språk, men som USA og England og sånt,

der er det jo veldig mye sleng som går inn i...

Vi også har lik verdighet ved å snakke den type stil,

eller dialekt, eller...

Jeg tror inn for sosiale klasser kan det være en del retting.

Jeg tror ikke om afroamerikanerne,

de som snakker veldig sånn brett,
som sier is, for eksempel, i stedet for R.
Altså, uis, og sånn.
Eller om de bare gjør det i noen reptekeer,
for at det skal gå bedre, vet jeg ikke.
Jeg tror ikke de retter så mye på hverandre, kanskje.
Men jeg tror i middelklasse...
Jeg tror det er mye som hoom og rette.
You did it for who? Hoom, den har jeg hørt,
som en rettelse i TV-serier, eller sånn.
Men...
Du sier at det er klasser i England, og sånn?
Ja, det er...
Men jeg vet hva i England type er det en del retting,
hvor det er veldig opptatt av hvilken klasser de tilhører.
Og hvor du... Da tror jeg det er mye retting på barna.
Det vet jeg faktisk at det er når jeg tenker på ham.
OK.
For du har Queens English, altså, måten du snakker på
er veldig knyttet til hvilken klasser du tilhører.
Du har Queens English, og så går det liksom lenger og lenger ned
til sånn en chev språk.
Der tipet jeg det er en del på uttale, og sånn.
Men det er rett i USA, men det er jo et mye mer likestil sammen
i utgangspunktet, altså, ideen om USA.
Det er jo at man ikke har adelen, og sånn.
Så kanskje de ikke har det like mye kulturelt som det vi har.
Det er litt interessant.
Jeg tror ikke noen av oss har noe kunnskapseler.
Annine Kjærhulf.
Hun kunne ikke snakke her.
Rette på kultur, språklig rette kultur,
om det er en påstand var nå, er at den er sterkere i Norge
enn i USA.
Og så må noen finne det ut.
Da kan jeg slenge på, jeg står nylig i dagsnitt 18,
at det var sånn at det anmeldende i Norge
fikk kjeft for at de ikke forstår det nye bøkene av knærskår.
Fra svensk dud, da.
Fordi jeg mente at Norge ikke var kommet seg helt over
det religiøse, at vi sto midt og friølsen av det religiøse.
Så vi var veldig sånn pragmatisk og ikke opptatt av det ondelige.
Vi greid ikke å sette pris på det ondelige.
Og det er igjen kan det spores til at vi er litt mer pirket her.

At kanskje Søta Broer og alle de andre rundt oss har kommet lenger.

Og blitt litt slakkere på ting som vi er veldig opptatt av her.

Har de andre språkråder?

Har de disse institusjoner som helst hjelper oss til å snakke?

Så er det ingenting Norge steile mer enn Christian Borgta som skriver at han er drit forbannet for at folk snakker dialekt i nyhetene.

Nei, stemmer det.

Da klikker det for folkråden i brede åse ut og sier, ser så godt han kan inn i kameraen og på Instagrammen sin, og sier at han er stolt av dialektene sin.

Og det er millioner av likes.

Jeg blir bare lukka inn og like det jeg også.

Vi har jævlig mange dialekter i Norge.

Det har vi jo i Norge.

Vi har vel en dialekt, vil de med dialekt sagt?

Ja, vi har det, vi også.

Jeg husker du, en som, Arre Kalve, som påpekte, prøv oss...

Vi tror jo at vi snakker sånn som han skriver.

Men vi sier jo ikke jeg.

Nei.

Sier jo jeg. Så jeg, jo.

Da hadde det en i klassen som sa jeg.

Han løste alt opp helt sånn som det sto.

Som er veldig balkansk det.

Ikke sant? Hvis en balkansk person kommer og skal lære norsk, så vil han sagt jeg.

Ikke sant? Og godt eksempel, Skajdar, da.

Det er helt sånn det er å være dere driver i Norge.

Det heter jo Skajdar.

Å ja.

Rett frem.

Exakt.

At han ville sagt det.

Ja, Skajdar.

Skajdar.

Hvorfor snakket han? Var han fra Island?

Nei, Balkan.

Han var fra Balkan, ja.

Ja, du sier det rett frem.

Ikke sant?

Nei, han fra klassen var ikke fra Balkan.

Nei, ok.

Han hadde bare skrivet å lære vanskelig.

Så han ble mobba.

Ja.
Så det var ikke rasisme.
Han var jo så norsk som det kunne gå,
men han bare var i seint utviklet til å lese.
Er du enig i at framstår du også for deg helt absurd
når du hører sånne mobbi-historier
hvor en gruppe på 4-5 stykker har banket opp samme person
hver dag til skolen, for eksempel?
Ja.
Det hennere jeg hører om sånne historier.
Jeg kan ha vært kip mot noen på skolen,
litt frekk og sånn.
Men det er bare så fjernt.
Jeg kan ikke forstå...
Jeg kan ikke forestille meg...
Hvorfor noen skal gydde en gang?
Nei.
Så jeg mener med den liten ting i meg,
noen er tvilig litt på historierna.
Fordi det er litt for luket.
Hvorfor lygge dere det?
Ja, jeg har ikke...
Jeg har faktisk ingen sånne nærbekjente
som jeg kjenner som har opplevd den brutale mobbingen.
Det eneste jeg har av rindring om det,
er fra serier jeg så da jeg var i den unge alderen,
fra en rk-programmer som portriterte denne brutale mobbinga.
Og lært oss at dette finner sted.
Og så tittet vi nervøst rundt,
hvem i fan blir banket i hver dag til skolen,
så er jeg helt enig.
Og når de mobbi-historen jeg har hørt i voksen alder,
av folk som sliter med å finne seg selv
og ta ansvar, eller finne seg selv
og komme seg forbi mobbing da de var yngre,
når jeg hører om de mobbi-historerene de forteller
med tårer i øynene, så blir jeg alltid veldig skuffa.
Da tenker jeg, når de er ferdig med sine historie
og tørkelig tårer, så kan jeg bare si,
ja, ta den tiden jeg trenger meg bare fortsatt å si alt,
og så er de ferdig.
Så tenker jeg, er det det?
For det var bare at de andre guttene gikk litt forandre mellom...
Ja, ligesom løp opp trappet litt kjapper enn deg,

så jeg tror jo den mobbinga,
hvis jeg skal stole på at de bare ikke er...
Hvis jeg skal stole på at dette er brutalt å oppleve da,
og at det ikke er noe med at de greier bare kommer seg videre i livet,
men det faktisk har en så stor effekt på livet i voksenalder,
så vil jeg å si at den detaljige mobbinga
kan ha store ringvirkninger.
Jeg lurer på at vi er imponerte litt spennende her,
fordi jeg tror det er en del...
Hva blir det nesten en motsatt av mørketall?
Jeg tror det er mange som står framme,
eller som anser seg selv som mobbet,
som egentlig bare takler dårlig å være barn, nesten.
Jeg husker jeg gikk på skole med en fyr som mente han ble mobba,
men jeg kjente han det veldig godt.
Vi var veldig gode venner en stund,
og det var han som alltid gikk opp og begynte å yppe med de to andre gutta.
Det var ikke sånn at de hadde gått etter han,
hvis han hadde lett dem mer i fred,
og jeg vil tro han påser at han ble mobba som barn.
Han ble ikke det.
Nei, men det er jo en...
Kanskje fint spor å tenke på da,
fordi det er jo den der å ikke passe inn,
og som du sier, takle det å være barn.
Det er jo ikke barnets feil, da.
Det kan jo komme fra hjemme,
eller komme fra at man må ha en bøyelig regulering,
som er en jælm,
og at det er litt...
Da får du en del problemer som går ut av en selte litt,
og så er det litt skjætet det sosialt på grunn at du måtte gå med den jælm.
At du kommer litt skjævt ut.
Ja, du kommer skjævt ut,
og da er det ikke sikkert at du blir mobba,
men du kan gå gjennom å ha veldig sånn jævlig følelse av tiden
som barna på skolen,
og at du ikke var noe...
Om du ikke var mobbig, så var det noe som også du kan ha
for å få noe følge feil på resten av livet i voksenalder.
Men jeg kom på noe at det har jo vært historie om at alle i klassen har vært enlig invitert,
og da har du lov til å...
Det skjer vel i dag, også.
Men da kan jeg gå tilbake til det du innleder denne starten her.

At det er sinnssykt.

At i...

Da kan vi gå mange, mange.

Altså, eneste tiden i Norge, som som jeg ser det,

der man er unnskylt mobbing, for man ikke visste bedre, må være vikingtiden.

Altså, alt etter vikingtiden, så synes jeg det er helt sinnssykt

hvis alle blir imitert unnt at en,

eller at det står folk som du sier uke til uke og banker opp en,

og en av de fem som banker opp må på en eller annen dag tenke,

er det riktig dette her?

Men det som er å invitere i bussene er at da er du de voksne som går god for deg.

Det er det som er det mest absurdet alt, synes jeg.

Da er du for noe foreldre som tenker,

ja, ja, det er hvertfall ikke mitt barn som ikke blir imitert.

Men hva har du lært, da?

Altså, du er jo foreldre.

Altså, hva er det man har lært, og jeg kjenner mange som er foreldre,

og jeg har kunne vært det skjære.

Er det noe man har lært i voksen alder, så er det at vi er fortsatt bare barn.

Ja, faktisk.

Og jeg er helt udugelig, bare det er nesten verre.

Vi er barn med penger, og hatt, og våre traumer.

Altså, voksne mennesker er jo...

Altså, det er det jeg mistet mest tror på ved å bli voksne er jo mennesker.

Vi er barn som har kommet veldig lang tid på hvert etter.

Ja, for vi er jo helt forferdelig.

Vi er hvertfall ingen ting uten.

Altså, mange sier sånn,

og vi er ikke flokter, er det noe som enner?

Altså, vi er ikke flokter.

Jeg snakker med Harald Eir i en gang,

at den floktyrmentaliteten var det.

Han skal stille spørsmål seg med alt, Harald Eir.

Vi gikk på samme ungdomsskole, faktisk, i Harald Eir,

men jeg tror vi er to hvitt forskjellige lever.

Ja, ja, det er det.

Men...

Vi er ikke i samtidig. Han er ganske mye eldre enn deg.

Ja, ja, absolutt.

20 år eller noe.

Ja.

Men hvis...

Altså, ta bort det floktyr greiene,

og behovet for å passe inn,

da er vi jo...

Vi er helt gale.

Ja.

Vi er helt gale.

Det eneste som holder verden og samfunnet igjen, er at vi tror vi må gjøre dette, fordi da blir vi likt, eller da fungerer det.

Og så fjerner det...

Da kan vi jo ingenting.

Nei, jeg jobber liksom litt sånn aktivt med å ikke trenge å bli likt på en måte.

Jeg tror det er dårlig for å lage interessante ting.

Jeg tror du klarer å være best hvis du klarer å skylle deg fra det behovet for å bli likt.

Ja, ene.

Og jeg ser folk...

Det er liksom figurer ut. Jeg merker at du klarer å bare drite i deg.

Men ofte endelig opp. Jeg liker det.

Men det er litt av greien, det respekterer jeg litt også da.

At hvis man klarer å...

Men så er det litt at du vil jo...

Ta sånn podcast som det her.

Så er det sånn... Jeg har et prosjekt at jeg prøver...

Jeg vil være så ærlig som overhovedet mulig, liksom.

Men jeg merker liksom at...

Hvis jeg mister 20% på en sånn ting, så kanskje jeg dropper å si det.

Selv om jeg ikke er så drøye meninger, da.

Men jeg synes det er å prøve å skille seg fra den flokke mentaliteten.

Det er noe du må jobbe med nesten kontinuerlt for å oppretolle.

Men det må være deg, da tror jeg.

I den poddkassen her, da du begynner å feile på prosjektet, er at du ser at du får en vekstmetall som hører på.

Og så begynner du å tenke, de vil sikkert ha det.

Nå har jeg et større ansvar tilbake til å få lov til oppleven succes med min poddkast eller mitt stand-up-show.

Det som er gøy med det er at det er på de prosjektene der jeg egentlig bare gjør akkurat det jeg vil.

Og hvor gøy det er å oppleve en succes med det.

Og da vil jeg ikke oppleve at det er en nedturen som får andre.

Nå er det ned på 20. plass.

De var store, men for meg, vil det være...

Jeg fortsatt er publik som hører på akkurat det jeg gjør.

Så det vil en annen følelse.

Men i det du...

Hvis du skulle begynne å ha kontroversielle meninger som du ikke står for, er du...

Det må du ikke måtte aktivst gå inn for å portrøtere deg selv.

Nei, jeg får på en ting er å på en måte være rasist, men en ting er å stå i håll og ha det sånn.

Å stå i en jævlig storm med noen sinnsyke utsang som du egentlig ikke mener, men du har bare sagt for å bryte litt med flokken.

Ja, hvis du er halvavtist og ser at det var det som fungerer nå, det er å være ganske drøy inn for disse segmentene.

Ja, ok.

Og så går du til testatur og etterpå det.

Hvis du skal være ærlig, så drar vi et fint narrativ.

Jeg føler at vi har mange greine på det tredje i den podcast-episoden her, som vi kan gå litt inn og ute og opp og ned på den stammen, så la oss komme oss til fjellhytteret igjen.

Du er der alene. Du gir fan i familie og alt sånt.

Og vi tenker ikke på konsekvensen det innebærer.

Men det er deg, ælenmørk, alene på den hytter på fjellet.

Hvem er du da når flokken er borte og samfunner ytterpåvikninger og det du må glide innen du må oppføre på butikken?

Du er bare deg. Vi sier at mat kommer på døra.

Det er ikke noe å tenke på av ting som kan ødelegge det jeg er ute etter her.

Hvem er den? Er du et godt menneske?

Når du bor alene der, er det vanskelig å være deg.

Jeg er rett og slett kommet fram. Det er veldig vandelig å skryte seg ned.

Men jeg tror jeg er en ganske året person.

Etter et år i isolasjonen, altså siden ti år,

og så kommer du ut i samfunnet, så du er i deg selv et godt menneske og du er ikke avhengig av det.

Jeg kan være ganske...

Nei, nei, nei.

Men jeg kan være ganske kall, hvis jeg mener at noen fortjener.

Eller liksom...

Jeg tror ikke at noen problemer må gi noen sparken.

For eksempel, hvis jeg mener at de bør få sparken.

Det er plass til noen som vil dette mer enn deg.

Men jeg blir oppekt og er veldig glad av å hjelpe folk og gjøre folk glad.

Så kan du si hva er et godt menneske.

Det gir meg en god følelse, så det er rett egoistisk.

Men et godt menneske er så heldig å være utstyrt med at de blir glad av å hjelpe folk.

Noen blir glad av å skade folk.

Det er de kanskje dårlige menneske, så man har bare hatt flakk.

Men jeg tror ikke...

Jeg vil forska på at menneske blir glad av å hjelpe andre i hverdige hos andre.
Det fleste er å bare trengte noen, at noen trenger deg.
Det er jo en følelse man gjerne vil ha.
Men jeg synes det er interessant...
Jeg begynte å gjøre på en podcast, men jeg hadde en Esra Klein i New York Times.
Og han snakket om...
Ja, da gikk... Når du sier Esra Klein...
Jeg så for meg en ny podcast fra en norsk person som ikke har hørt om en annen.
Og så la det på en ny New York Times.
Jeg gikk fra to vidtforsett biler i hovedet av en Esra Klein.
Ja, en Esra Klein er en glupeng i New York Times.
Han snakket om hvordan man i moderne samfunn, spesielt i USA, men det sammelet er veldig Norge.
Om hvordan vi egentlig boomer litt med hva som er målet vårt.
Og hvordan det fører til en ganske voldsom ensomhet ut i 30-40 år.
Fordi man stiller seg som målet, at du skal studere i 20 år med det sosial, og har det fint.
Mange sier at de savner den tiden og sånn, og så er det litt sånn hvorfor.
Men det kan jo da ha med det han øvner om at målet er et hus, hvor kun er deg og familien din.
Og et jære rundt som holder omverden under, og så skal man være i det huset sammen.
Og at det er egentlig ganske unnaturlig.
Man har pleit å være litt større grupper.
Og at det skaper et veldig stort sosialt press på familien.
At man til den hver tid skal være underholdende og hverandre.
Og at du mister den type hending, som jeg tror begynner vi er gode på selv om jeg er voksne.
Og som mange gjør i 20 år, rett og sett hending.
At sosialt samar ikke er en middag, men at man bare er sammen, går og gjør noe.
Og at det ikke er en plan ved det, og at man gjør det ganske ofte.
Og at det er verdifullt å bevare oss inn i vokselivet.
Så jeg er veldig ofte å ha en åpent hus hvor folk bare kan komme inn og dra igjen.
Og invitere oss som selv til folk.
Men bare det å henge sammen uten at det skal være en middag eller et arrangement.
Jeg tror mange automatiske og ufrivillige havner inn i situasjonen.
Hvor sosialt samar blir til kalenderavtaler med middager.
Og at det ville være starten på at jeg er begynt å vise inn i hver fall.
Jeg er helt en av min største frikte i form av familiegraden.
For jeg er egentlig om å omgjenn snakker om for meg selv.
Jeg skal spare alle penger jeg tener.
Sånn at jeg kan kjøpe oss tid.
Og da mener jeg med tid, så gi det rom til å opprittholde en gnist seks med dame.
Altså ikke alt er i en sånn kalendermas opprittholde.
At jeg kan gå og henge.
Det er overskudd i den familien til at jeg kan gå til deg å ta en øl.
Og henge litt spontant at det er overskudd i familien.
For det er det vanskeligste med det.

Sånn som jeg ser det.
Og det må du svarer på som ha barn.
Jeg forstår ikke hvor de folk er.
Jeg er venner som nå skal få to barn og tre barn.
Det er bare sånn hvordan i helvete det går opp annet.
Den å bare være i den familien.
Jeg er imponeret av at det er helt at den ene gangen sitter med meg og har tid til å ta en kaffe.
Og når begge skal jobba, så er jeg nesten sånn at begge kan ikke ha en karriere.
Så utradisjonell skal... Begge det går ikke.
Jeg er helt ene med deg.
Begge kan ikke jobbe fullt. Vi kan ikke fortsette med.
Hvertfall ikke da når det er preset i å ungen skal gjøre alt mødlig de skal.
Og alt er organisert.
Jeg skjønner ikke hvordan det regnelser skal gå opp.
Det er kanskje en sånn veldig sånn...
...sjmellende settning fra en som har trukket seg tilbake på nedsodden.
Men jeg er fascinert.
Jeg kan si det, for jeg er ikke i den situasjonen.
Jeg ser inn og er imponeret hvordan folk får det til.
Men så virker det veldig...
Det virker veldig lite fristende.
Mange av de familielivene der ute.
Jeg tror det er ganske rett, men hvis begge skal ha en karriere...
Det tror jeg ikke heldig for det er noe med at hver gang den ene får frihet eller gjør noe...
...så går det på en eller andre måte på bekostning.
Og den andres mulighet til å prøve å utvikle en karriere.
Men jeg skjønner at jeg ikke har noe problem å være i og se for meg.
Og være i et forhold der man begge må jobbe.
For vi må ha penger til å betale husleige og leilighet og forsørge den ungen.
Jeg har det i meg. Jeg kan jobbe på et lager og ingen problem.
Kjæresten min har det i seg.
Men jeg vil ikke da.
Jeg har vært den første og tenkt hvis vi skal ha en situasjon der vi begge må jobbe fullt ut.
Når jeg er litt annet oppi jobb, så er jeg en del frihet hvis jeg ikke er i en skriveprosess og sånn.
Som jeg kan justere litt selv.
Men da hadde jeg vært første og bare sånn, du, vi flytter til Eidsfoldet.
Og bare kom... Hvor kan jeg spare inn hva jeg trenger av penger?
Hvis vi flytter ditt, kan vi justere det til at vi begge kan jobbe i en 90 prosent stilling eller 80 prosent av hvor mye penger.
Det er en gang å get the fuck out of us for tid.
Og i slags at det er litt motsatt annet i NJ, så er jeg bare sånn, hva kan gi vår lillefamilie tid?
Men vi kan også ha et åpent hus på Eidsfold.
Men jeg lurar på, OK, Lars Bærem, hvis du på en måte kan designe hvordan du mener at vi mennesker burde leve

mer enn det vi gjør i dag. Hvordan burde vi endre, på en måte, drømmene våre for hvordan vi lever? For drømmene er på en måte et hus, fire mennesker inn i der.

Hvordan er det folk til å ta feil, og hva burde det gjøre andre ledelser, tror du?

Jeg kan si utifra min, det jeg driver å underes over nå i mitt prosjekt 30-50-45, jobb, hvem skal jeg være?

Du sier du har 10 årsperspektiver, og det er 30-50-45, det er du inn i nå med et par år, et år.

Hva kan du først bare ta den 10-årsplanen, hvordan er det den?

Hva var det, men så tog du den 10-årsplanen fra 20-50-35, og hva var den i første gang?

Fra 20-50-35 var det å prøve å etablere, altså sånn yrkesmessig, etablere en stande form som jeg vet at jeg har inn i meg, men som jeg ikke har i en alder av 25 grader å kommunisere over.

Jeg har ikke kommet dit, men jeg har stor tro på at jeg har noe inn i meg som jeg må lære meg å formulere,

sånn at jeg tror andre også kunne satt pris på dette.

Det har du fått til?

Og det fikk jeg til, akkurat på tampen.

Akkurat på tampen, ja.

Så det var sånn yrkesmessig, og i livet generelt der var det også å lese bøker og bli litt voksen, og lære å være kjæreste, lære alle disse type voksen-tingene, og på slutten etablere meg som et menneske

som greier meg selv å ha kontroll, som på en måte ikke...

Altså, vi tar en øl, og så er det alltid Lars, som har tatt 18 øl og 45 kg kokain, og bare greier ikke å si nei.

Hva var du litt sånn da du var 25, at du alltid ble...

Nei, før det, så drev jeg veldig...

Mye fyldersjukere, sånn da kanskje.

Jeg er veldig mye med idret, ikke sant?

Før jeg var 25, så da gikk jeg nesten en sånn idret-skrevet på landslaget i Karate og holdt på det helt, og tog sjukeplaudet annet,

så var jeg helt i en sånn mål og mening gjennom idret, og en utdanning, og så stoppa jeg med alt, og på en måte angrept det fri i livet.

Og da gikk jeg på trynet, utbrennt, ble jeg inn i der, og hadde veldig lite kontroll da,

så jeg prøvde å forumme en landslagsforum for plan, så det var egentlig i de ti første årene.

Og da var det lettere å ta grep ved oss legentiårsplaner etter slags?

Ja, jeg gjorde det, for jeg hoppa rundt og varme opp for den stand-up-komikerne jeg gjorde.

Det alt var helt uryddig, fra å ha en veldig sånn målbevist tankegang gjennom idret,

der vi skal til EM om to år, så disse turneringen er det, og jeg studerer vissina alt,

var veldig bare nesten folke i skole.

Ikke sånn at det var andre måteinstitutioner som skapte discipline og kontroll i livet ditt for deg, så du fikk liksom ikke muligheten til å utvikle den egenskapen selv,

nemlig å skape din egen discipline og ditt eget rammeverk for livet ditt.

Så når jeg var ferdig uten å sjukepleier og på en måte ferdig med karate,

så var jeg da egentlig for første gang i livet litt sånn endelig fri på et eller annet sätt og viss.

Mamma og pappa var fornøyd, de hadde fått en uteanse, jeg trengte ikke å følge noe på det.

Jeg kunne nå begynne å følge drømmen som var med humor, men med frihet kommer ansvar.

Ja, og det var jeg ikke så god på, så da gikk jeg alt i alle mulige bære og kanter, og jeg har en enorm drive og alle disse ting, men det ble kanalisert i alle tingene, så da tok jeg tilbake litt idrettshovedet med målsetninger, og for meg er det viktig at det er langt fram i tid,

sånn at ikke jeg vågter oppsliten og at jeg skipper å skamme meg, og bare sånn, hvorfor driver jeg med dette her på dårlig dager, så kan jeg ha en ro at, jo, men da bestemte jeg for å prøve dette til deg 35.

Ja, men det er interessant også, for det er det nemt som at en sånn drive som neste manifesterer til seg som drikking en stund der.

For det har jeg så følt liksom at jeg kan erstatte det drikkebehovet hvis jeg har noe, og det er jo det i snakker om akulism og sånn, og jeg har aldri hatt noe sånn type problem med det hele tatt,

men at hvis jeg har noe som er veldig meningsfullt for meg, for eksempel etter polkaisprosjektet, så kan det faktisk 100% erstatte behovet for å dra ut og drikke.

Absolutt, ja.

For meg at det er sånn, nei, nå skal jeg jobbe med dette prosjektet liksom.

Så det å ha prosjekter hvor du føler mestringsfølelsen som opplevs meningsfylt, det var kanskje det du manglet i starten der.

Det var veldig gøy i begynnelsen, for jeg hadde jo mye jeg skulle ta igjen nå, det å være helt fri, det å bare farte rundt og ikke tenke på at jeg og jeg har en turnering neste helg, jeg har en eksamen da, det var ikke noe jeg skulle forholde meg til.

Det var, jeg kunne virkelig liksom begynne å være meg selv, og det er jo litt i lyset at jeg også har vært sent utviklet,

ved å lese bøker, ved å bli voksten av alle disse ting, og det er litt på grunn av mye idret og egentlig bare gjort det jeg skal da,

egentlig hvert enn sånn flinkisk gutta.

Det ser du på en sånn fotballspiller når de legger skua på hyllda og er ferdig med karrieren, at det er sånn, da er de søtten i hodet, søtta eller bare sånn som mennesker på måte, så de har ikke noe bedre evner til å leve, og det er jo ofte mye drikking på byen.

Absolutt.

De har levet sånn idrettsliv, men da sånn 25-årig, så setter du deg det målet, og hvor skal du være om 10 år, når du er 35?

Du er 25, sitter og lager tiersplanen, hvor er du om 10 år?

Ja, da var det som jeg sa, sånn karrieremesse, og ha et show der folk kommer for å se meg, og at jeg har fått det jeg prøvde på, som var ganske langt unna, da jeg var 25.

Men det har du fått til?

Det har jeg fått til.

Og hva er det der målet ditt som du, da lagde du en ny tiersplan i fjol, eller?

Ja, det er kodet, ja så...

Har du disse skrevet ned?

Nei.

De bare er i hovedet ditt?

Ja, så starter det ikke akkurat på året, og sånn.

Det er en tankeang der, ja.

Hva er neste tirsplan?

Hvor går det her fra?

Fordi nå er det et år inn i neste tirsplan.

Ja, så da er det en...

Det er jo litt i... For du bruker din ord, da.

Det gi opp en etablering av meg som voksendt mennesker, og det er en ro.

Det er litt tilbake til grenen anin i kjærulf, da.

Med at det er en annen kombinasjon, men det er jeg på en måte leser inn i en annen.

Den type mennesker som på en måte ikke blir så påvirka av andre som gjør ting.

Jeg har funnet hva jeg skal gjøre, stå i det, like det, like meg selv,

like være flink til å skape den balansen,

og at tiden min i mye større graden har vært frem til nå,

brukes på nære venner, kjæreste,

og bygge det, og ha fokus på å bygge de relasjonene enn og bedre,

fra min side.

Og inn i der, hvis jeg kan få barn, få barn,

og starte, liksom, i anforskelse, det eventyret,

men i det også legge til rette for at jeg da kan kanskje prøve å tenke litt anledes i forhold til at hvordan kan vi få litt tid og ikke bare gå rett inn i et veld, som vi snakker litt om i stedet.

Og den rytte, altså, det er nesten sånn, det er stemninger som jeg sitter med,

går en tur med elektronika, og er på tidspunkt i livet mitt i en periode.

Det kan være sånn, det var en månedstid jeg var i balanse i alt,

og i dag også den jeg har blitt, og det jeg liksom har fått i tidligere,

så var det en sånn, her dette skal jeg strebetere at kan på måte være det jeg egentlig er mest da.

Så hvis jeg skal prøve å...

Og der er det også hytte forpliktelser da, rett og slett det neste ledde er forpliktelser.

Da du var 25, så skaptet du deg på en måte tiårsmål som var å forlate barnet bærum,

og bli arbeidern bærum.

Og nå er det å, nå som du har bygget liksom arbeidern bærum,

så har du å finne ut hvem er den voksne mann Lars Bærum,

og finne ut hvem det er, hvem er Lars Bærum.

Hvis succesen forsvinner, så gjelder du å ha en person i barn, som takler det.

Og ha det andre ting enn bare da, humor eller andre ting i livet av verdien, og se de verdiene på måte.

Jo, Lars, du har en hytte på nesten, som skal være stedet hvor du kan gi opp,

men så kom du vel fram i Bærum og Bærum, at det skal bygges en del bolig i området rundt.

Var det at du hadde glemt å tittle på den skriften, for det er noe man kan be om,

og få innsyn i byggeplaner i området?

Nei, jeg tror ikke det var mulig for meg å bli kontakt av noen av advokater som sier at det her kan du få i en penger på sånn, på Instagram da, som har hørt dette.

Men så var det liksom at det er barna av de som lagde farne Asbjørn som bygde den hytta der,

og barna som sålt den, og det var liksom 1,5 forden, og den fjernes, jeg tror ikke det er lurt,

men jeg vil, og...

Men hvor ødeløggene er de? Det er klart det er en veldig morsom historie skriker til forklartene,

men hvor ødelæggene kommer de egentlig til å være?
Det tror jeg, jeg tror jeg har akkurat sånn som jeg sier, det er vanskelig å si, det har vært noe utbyggere, altså det har vært utbyggere å snakke om dette prosjekt, og det er ikke bare skal det være bolig, det er robuste bolig, altså fordi jeg hadde, det skal være de som området der alle skal få bo, så det steiler litt i hyttefelter og fastboende, så var det sånn, jeg mener med robuste, hver gang det står folk i dress og informerer på sånn møte, der de latter som, jeg elsker sånne møter og sånn, de latter som de er veldig interessert i, de fastboende som mening, de er første møte, og så noterer de alt de sier og sånn, og så er det bare pis de bygger det de vil, og det er jo irritasjon om at du vet det kommer til å bli støkt, og det tar vi kommet til Norge, de kommer til å bygge støkt, det kommer til å ikke passe inn i hvordan det ser ut, hadde det minst vært sånn, foran vi bygger det litt sånn at det passer inn, men det vet du at det ikke gjør, så det kommer til å bli, det skal bygges noen vannreservater, og det blir et helvete så opplegg i lang, lang tid, så det er faktisk næss, altså nå har dere ikke kommet til gang, så er det, altså du skal nesten tro at den spøken er dratt til, men det tror jeg faktisk ikke.
Du må plante noe, litt sånn viking, skip deler, bare plante noe greier i ordet, og jeg vil ikke det, og jeg graver i haken, jeg legger ned bein, og det er for faen mye ting jeg legger ned, så det er sant det, men igjen så, ja, det blir det, det blir.
Ja, fordi du tar deg ikke, for mange vil jo dette vært helt forferdelig, jeg ser for meg at du er liksom, fy faen, det er komisk liksom, helvete, her har Lars Kjeptsa hittet, nå kommer du til å...
Ja, jeg ser det komisk, veldig tydelig.
Man kan da klare å kose seg litt med denne stedet.
Ja, ja, veldig, og jeg tenker også at i det du kjøper så pass nærmorslo på et eller andet setter vi, så kan du ikke tenke at ikke noe kommer til å skje, så kjeder det litt tidlig, da, par måneder etter kjøp.
Har du slått det at de kanskje solten fordi de fikk vite om det, så bygger planen?
Det har vært noe tankert, at de hadde noen interne som de kjente til, og var sånn, du nå skjer det, ok, da må vi se.
Men så kom Lars Bærum og sier, faen, det er flott tid å hitta her, da, og det er sånn.
Ja, og det var ikke sånn, og jeg ga bud mot meg selv, det var ikke sånn til korte med andre bud på denne hitta, sånn er det.
Jeg synes det er soppas gøy at å er soppas unge i en sånn hitta, altså om det blir boligere og det blir en butikk og lettere å komme seg til denne hitta ut på denne solten der, altså alle de tingene der, jeg tror det blir bra,

ja, det er jo, frem til jeg har vært sånn, lite puster om...
Og sikkert, da får jeg vært de likevel.
Men drømme min er at de bygger herne, de må akkurat ha min tomt,
for jeg har hørt sånn, at de bare sånn, ja, hvor mye må du ha, da?
Ja, jeg skal kjue, kjue millioner.
Ja, da må vi bare pei ut det, for han idioten er jo sikkert,
så får jeg kjue millioner for det, det er sånn drømme.
Da kan de angre de som solten.
Det er lett å tenke, sånn, og faen,
da sier jeg at det hadde vært helt katastrofe, da.
Så er det lett å tenke, og nei, nå er de pengene jeg brukte bortkastet.
Men det er likevel så å tenke, hvis jeg har betalt alt for mye for noe, eller noe sånt.
Nei, vet du hva? De får hjernen å hytte.
De har de penger, og de koser seg sikkert med dem.
Det vet jeg, for jeg husker, jeg har hørt at tidligere familieminister Solvei Hoornelen,
eller noe sånn, fra FRP eller Høyre,
hun hadde brukt 500.000 kr. på en app om tvangsektorskap,
som ikke fungerer.
Ja, så skulle jeg avsløre tvangsektorskapet.
Ja, statens penger. Nei, det var informasjon om tvangsektorskapet.
Jeg sjekket ut appen, det var tekst du kunne scroll i,
hvor det var en liten, sånn likep-artikle om tvangsektorskap.
Og saken er selvfølgelig at faen her har blitt kastet bort mye offentligere penger
på denne appen om tvangsektorskap som ikke fungerer,
som bare var en liten tekst.
Men noen har fått betalt de penger.
Og de har ikke jobbet hardt.
De har bare vært sånn hva faen. De skal ha en tekstplakat om tvangsektorskap.
Men det er et eller annet selskap der som har lønnet sine ansatte,
som har den halve millionen.
Det er sikkert fått kjøpt noe, hva heter det? Fotspalspill.
Fussball- og grindekondorer.
Jeg er helt enig.
Og sånn er jeg ble skamma fordi skoet jeg snakket om på Bergen og Beyer.
Når du viser seg at det er nettbutikken, jeg gav da 1200 kroner,
var fra den centrala fra Kanske Republik og gav meg hverken skolekvitering.
Jeg hadde ikke sett .cf, du mener før.
Men jeg hadde så lyst på skolen at kritisk sanns var voldsansvekket.
Men så er det sånn, vet du hva? Folk gir til veldighet.
Og her er det noen som sikkert trenger de penger litt.
De har jobbet. De har satt opp en nettside og lagt inn et bilde av de skoene jeg ville ha.
Og bare de har sett opp den skammen, vet du hva?
Der har du bra jobbet.
Jeg er helt enig. Og så tenker jeg litt sånn, hvis du tenker litt større på det.

Og i det der, du blir kjempesvindelig av for masse, masse cash.
Og i det der, det går ordentlig til helvet.
Ja, det er selvfølgelig noe helt annet.
Du har kjøpt en leilighet og så får du en blokk som bare er en halvmette fra hverandre.
Og du kan ta et lån for å kjøpe den.
Ja, men på de tingene vi snakker om nå, og inkludert hytter,
det er ikke sånn at det ikke kommer til å kunne bo der.
Men det blir litt anledes, og da er det jo...
Det er jo fint på en måte.
Ellers må jeg kjøpe et annet sted.
Ja, det er jo litt der at man skal tro at man kan liksom være helt isolert.
Det er jo den liten tankegangen vi har mer og mer, som går litt tilbake til en New York artikkel nå.
At vi ønsker å ha det helt gated.
Altså de som bor inn i de trehusbyggelsene på Rodeløkka, for eksempel.
Det vil jo helst ha en port sånn at de bare kan ha den lykkelige gatan innehver.
Og at helst ikke skal være noe gjennomfart.
Her skal bare barna løpe fritt.
Både i like barn med samme ressurs, der ikke foreldre.
Ja, jeg er en e-mangfall i hudfarget og etnesitet.
Men helst at foreldrene da har en god jobb.
Alla har samme verdier, og her løper alle fritt ut.
Det er sånn vi vil ha det.
Men det går jo ikke, det må vi jo le.
Og selv om vi er umiddelbare sånn, nå får jeg ikke det, så er det litt deilig å kjenne på.
At man leer det bort og blir litt tatt på seng og sjæl.
Nei, for faen, hva tror jeg at jeg skal sitte, men hytte alene rett ut av fororskapen?
Den skal bli uberørt.
Succeskaman inn i bildet. Sånn skal det være, man skal møte litt motgang.
Jeg skal ikke sitte her, jeg er hos meg, jeg har utsikt til meg fra hytta.
Nei, det er motstått meg.
Ok, ok, ok.
Så jeg kan ha utsikt rett inn i byggefelter.
Ja, men da får du bli litt venn med naboene og litt sånn.
Ja, ja, ja.
Jeg er robust kjærlig.
Ja, ja.
Ja, men jeg er etter robust naboelager, er jeg klar for det?
Har du noen nye prosjekter bortsett fra stand-up-showet?
Har du noen nye personlige prosjekter? Skal du lære deg å paddele, for eksempel?
Nei, jeg har egentlig ikke noen andre personlige prosjekter.
Jeg skal fullføre det jeg kaller en trilogia stand-up-show.
Og så skal jeg nyte et spektrum-show med Paltkasten.
Og det har jeg lyst til å sette litt tid til.
Jeg jobber alltid jævlig hardt med det i solosjon, så det tar tid.

Og så har jeg lyst til å ha litt tid til å nyte spektrum-showet.
Så det er egentlig det som skjer nå fra begynnelsen.
Jeg er råttes fylde ordst til å spektrum med live-podcast.
Det blir gøy det.
Det er noen som spør meg sånn, hei, vi du har live-podcast i det lokale.
Vi ser sånn, hva er live-podcast?
Er det at du og jeg sitter og praterer?
Eller er det sånn at når du først er på en scenes må du ha litt show?
Nei, jeg tror jeg er litt forskjellig.
Vi har jo hatt mange live-podcaster oppe, og vi har lagt en grei i at vi gjør det til ett show.
Så vi har hatt et helvete-soppleg hos det.
Og Martin spiller musikk.
Martin spiller musikk, vi har hatt en uverse rundt med Vigo og Venn som er inne og klovner.
Og ja, Mabrua Andersen spiller og bryter og noe greier.
Og vi har Beggl og meg som spiller intro, utro, låter.
Ja, det bruker opp alle penger på selve showet.
Ja, vi har gjort det, og det skal vi gjøre i spektrum også.
Der skal det meste gå inn til produksjonen, ja.
Litt så så karpe de hjem.
Dere burde si at dere ser det 13 ganger.
Hvor er det god for 13 spektrum for oss?
Og så viser du seg at det er et show, ja.
Ja, da tar du den.
Men tror du ikke, altså, det var innom den tanken der.
Fordi at karpe er jo da norsk DNA.
Det er det største vi har, ikke sant?
De fyller, tror du, det er nok hatt til at karpe...
Jeg tror vi kanskje hadde fått litt sånn veldig, veldig høyre tungt publikum.
Men hvis vi hadde sagt at vi skal ha 13 spektrum-show.
Og fort klart at det kan ikke være sånn at karpe er de eneste som har gjort det i Norges historien.
Og så er det nok folk som hatet karpe så mye at vi hadde greidet bare på motstand mot karpe.
Nei, jeg tror ikke det er så mye karpe motstand.
Fordi jeg hadde vært litt...
Jeg tror ikke noen har hattet dem.
Nei, det er det jeg mener.
Men noen må det være kanskje ikke 13 spektrum.
Nei, det er 13 spektrum som hatet karpe, der jeg lurert på.
Kunne man mobilisert bare på at ikke karpe skulle ha rekorden?
Skjønner du hva jeg mener?
Folk vet ikke at det er en poddkass som skal spille deg.
Jeg tror du kunne gjøre det hvis, for eksempel, Vigrid hadde sålt 13 spektrum.
Men også å snakke om rasisme.
Vigrid er en gammel nasi-organisasjon, tror jeg.
Fordi som jeg ikke visste det.

Og så tror jeg at du ville ha et sånt antirassistisk reaksjon som kunne ha merket dette.
Ja, det er enig.

Og det er et veldig sundhetstein.

At ikke motstand mot at karpe da som ikke er fullstendig etnisk norske fyldespektur.

At ikke motstand for det.

Norske er det at kanskje det var det annet.

Og at ikke Vigrid er stort nok til å kunne mobilisere mot karpes fylling.

Men hvis Vigrid hadde greit 13, så hadde antirassismen i norge grei det var i et motsvar.

Det er fantastisk.

Er det noe annet som kunne fylde 13 spektrum 13-gaver?

Men det er det mye de samme som drar flere ganger, tror du?

Nei, ikke mest.

Flere spektrum 13 er en av dem, og det er en prosent av norsk befolkning, tror jeg.

Ja, det er mange, ja.

Hvor mange er det på en sånn karpefyllespektrum?

Og det tror jeg mange, fordi at vi har jo sittende, da.

Ikke sant? Så da blir det scenet helt annet opplegg.

Så det tror jeg er rundt 8.000, siden.

8.000?

Rundt 8.000, syv-5, ja, rundt, mellom syv-8.000, tror jeg er det jeg sittende.

Så stående, altså du må jo sitte i de tribunene, men sånn stående på gulvet må jo være sånn
12.000, 16.000, jeg vet ikke.

16.000 ganger i 3.000.

Ja, annet ikke, ja.

Det begynner jo å bli sånn, jeg mener jeg pleier du regnet på den gangen,
man fant ut at cirka en prosent av norsk befolkning må ha vært på en av de konsertene.

Ja, ja, ja. Ja, men det tror jeg på.

Altså, jeg tror jeg det er forskjellige måter, og jeg tror du kan fylle spektrum
med sånn klubbfylting, at det er 3.500.

Ja, ja, da kan du se på spektrum.

Ja, de har noen varianter der.

Hva er den minste?

Jeg vet ikke, men spektrum da jeg bokket det,
de fikk helt sjokt når jeg mentet at det var hele.

Ja, for de hadde bare, ja, ja, selvfølgelig,
men da var det noe tepper og noe greier.

Ja. Ja.

Så derfor vet jeg at det er mange muligheter med å fylle spektrum,
som altså er vokabulare til spektrum.

Jeg sier jeg skal fylle spektrum.

Ja, ja, vi er med på det.

Og senere så finner jeg ut.

Ja, men da må vi åpne for flere.

Åpne for flere, jeg sa at vi skal fylle det.

Jeg mener jo at alle plassene bør være åpner.
Nei, da må vi åpne den delen.
Ja, ja, åpne alle delene da.
Det var jævlig vanskelig å få åpne alle delene
og få spektrum til å forstå
hva vi skal fylle hele drikken.
Det skjønte faen ikke hva jeg mentet.
Så det tok litt tid, så det er mange mulige varianter på det.
Har du noe råd til meg som menneske?
Og som professionell utevenner i komikir.
For jeg er jo... Du var 36, jeg er 8 år ringer enn deg.
Jeg har cirka samme avstand.
Jeg har 6 år med meg og Martin.
Ja.
Så du har på en måte meg og jeg og Martin.
Ja.
Har du noe...
Vi har jo snakket litt opp igjen om det.
Både din karriere og min karriere.
Jeg tror vi kanskje har hatt den samme type samtale
da jeg var 28, og du var 20.
Ja, det kan godt hende.
Så vi har jo hatt noen sånn her og der samtaler,
men det jeg vil si som hvis vi starter med humor, da.
Så vi har å si at du har noe unikt i norsk sammenheng, da.
Som er viktig å ha, og har fått en del som jeg opplever det.
Motstand fra det etablerte og institusjonelle i Norge.
Hva gjelder kanaler og ting.
At det er ikke sånn person eller sånn sånn
at det har vært vanskelig for din type, din humortype,
til å få rum og plass, til å leke deg.
Og det er jo... Det er egentlig veldig glad for...
Motstand er litt uttallig, men det har vært en lengre vei for meg.
Enda ville det vært for mange andre.
Det har vært lettere å være litt gal og dum.
Det har vært lettere, selv om jeg har hatt ekstremt mye motstand,
men det er litt mer selvpåført på at jeg ikke var god.
Du har jo vært god, egentlig ganske fra ung alder, i det du gjør.
Du har hatt din form, og den har utviklet seg.
Men du var god helt fra start.
Jeg var nok litt mer attraktiv, for jeg var litt uttagerende og dum,
som på en måte blir kasta-jobberetter som komikker av mann opp igjennom.
Og at de var ikke interessert i en smart person
som hadde litt smarta oppsaversjoner

og litt mer tilbaketrucken stil,
men mye mer finurlig og egentlig litt mer intellektuelle poenger
og ingangere i ting og anledesett.
Så vil jeg å si at...
Det er hyggelig, men jeg bare kommer råd.
Ja, men jeg er på vei ditt.
Jeg tror jeg mjuter mobilen, der vi klager det.
Det er jævlig rettere når jeg har på flygmodus.
Jeg får aldri slott av den makke min selv.
Jeg kan ikke få de enhetene til å holde seg.
Det er fantastisk at du sier det, for jeg turer at det er bare dum.
Og det er enormt høy lyd på den.
Hvis du skal bare se noe på, jeg får ikke aldri lyd.
Nei, helt enig.
Så en av komplemangen har vært godt teknisk,
men det falter jo ikke lyst til å ha.
Men i rådet mitt i det at du tidligere har vært og holdt det til det du gjør
og har stor, stor, stor humorintegritet
og kredibilitet.
Og mange steilig og litt sånn.
For annet til kredmas, men kredibilitet vil jo si å være tro til det du gjør
og ikke la seg påvirke.
Så det går ikke annet å si at kredibilitet er noe negativt.
Da har du bare nettopp vært med på farmen kjenn.
De skal vi danse og kjempekulinarer så har litt angst.
Da sier du, kred, det er bare dumt.
Jeg skjønner hva mener. Du har den tygne.
Jeg synes jo det at du lager den poddkassen er alene og du lager den uavhengig.
Det er helt riktig å fortsette med det og ikke bli kåt på tallen og alt.
Gjør det du gjør og la det gå litt opp og ned og ha et femårs første perspektiv
på denne poddkassen.
Og så vil jeg jo kanskje etter hvert sånn humorråd begynne å kanskje
at du kan utvikle noe i et slags scenenformat.
Jeg vet at jeg er så glad i stand-up-stilen.
Men det hadde vært gøy med å stå selv.
Men du er morsom som stand-up-komiker.
Så et format som gjør deg komfortabel på en scener dit.
Jeg synes det hadde vært gøy å få deg litt ut og få et publikum som kan oppleve deg live.
Og kanskje etablere noe konseptuelt rundt det.
Det kan være mitt neste som femårsmål.
Jeg etablerer meg som ensom også er på scener og gjør ting.
Og så synes jeg at de tingene...
Du skal slippe å vise offentligheten av egne ting, så skal du være litt bein her.
Om at det skal gjøres fortsatt på dine premisser.

Og med din snart og integritet.
Sånn som jeg synes at du har hallert sine prosjekter.
Jeg er veldig tro til det dere er som du.
Dine tv-programmer er klingk på deg og dere.
Men hvis du gjør noe eget, skal du ha den tid til å få gjort det du gjør?
Jeg har veldig lyst til å kunne jobbe med lyd som dette.
For å kunne gjøre tv-programmer kun og lære en idé som jeg kan aldri vil ha.
Men som jeg har lyst til å gjøre.
For å slippe å gjøre sånn kompromis.
Jeg kan gjøre noe samt nå.
Fordi det er veldig slitsamt å jobbe med tv.
Hvis man har høy ambisjoner for produkter, er det klart noen som er proffa.
Men det merker man som ser greit å være tv-tryne.
Men man merker at det er noen som gleder seg til å dra hjem.
Jeg har lyst til å jobbe med tv og havne der hvor det bare er sånn.
Men jeg er en som jobber med tv. Jeg har laget et program i år også.
Jeg selv liker og folk også merker at jeg ikke brenner for å lage.
Da vil jeg heller ikke droppe å lage.
Min siste ting til deg, som går der, om det er et råd eller et ønske mer.
Jeg brenner ganske hardt for mangfold.
Ikke nødvendigvis et humormangfold.
De har også holdt på med på de småsendene som har vært laf eller lokk og dinstag i mange år.
Det er en gjeng som krysser grenser i miljøet.
Men som nå er veldig bra i Norge med et mangfold i stiler og personer.
Der mener jeg at du har en viktig humorrolle i Norge.
Du må være ditt ansvarbevist.
Om du må fortsette å jobbe veldig bra med de konseptene du lager.
Jeg håper at du har et ønske om å lage også noe som på en slags om jeg ser for meg i mitt hoved.
En arvtager av Thomas Selzer, men noe helt annet.
Du er deg med en sånn type posisjon, men enn og mer humor.
Jeg ser faktisk hva vi har for Selzer.
Avslutningsvis Lars, har du noe for å få budskap til folk?
Mitt har gjerne vært å krangle mindre på internet og være mer åpne for meningsmangfold.
Hva er det du irriterer deg litt over at folk er sånn og at samfunnet er sånn?
Jeg irriterer meg veldig over en stadig økende.
Det blir jo fra mitt ståsted og kanskje en stadig økende form for uærlighet.
Jeg har et uttrykk som jeg har sendt inn i stand-up-verden.
Men Lars, det er min også. Jeg glemte det bare når jeg sa mine.
Jeg har alt folk løver.
Når man løver, kan jeg også ha det, selv om det er din.
Jeg har et uttrykk som jeg har castet inn i stand-up-verden, som er nå.
Det må jeg etablere, fordi jeg har gått helt over Stockholm og Stein.
Det er første gang jeg brukte uttrykket. Jeg kledde meg litt.
Jeg er ikke backstage.

Som vi sier, backstage er et sted der alle kommer ikke å møtes.
Og så er vi frie. Vi vet hverandre.
Jeg vet, Arlen, at du ikke sa nei til campkulinaris.
Du fikk ikke være med. Uta frontstage.
Jeg skal bare si at jeg har blitt spurt.
Du er et eksempel. Men backstage vet jeg at du trenger å sitte til meg backstage.
Kampkulinaris ville ha meg, men jeg gad ikke det.
Skatt du som fasade?
Jeg vet at de vil ikke ha deg.
Hva du gjør foran scenen? Hva faen du vil?
Ikke backstage til meg.
Det går litt inn i hvert fall.
Backstage er et sted man tøffer seg litt over for de andre komikerne.
Det skal være det. Det er ny tendens til at vi begynner å lage.
Vi har tilat oss så mye living uten å bli tatt.
Det tror jeg har med Instagram og sociale medier å gjøre.
Vi er på en sånn meta-versjon nå.
De som lever av å vise en picture perfect verden.
Neste post viser at de har tatt alle.
De har også tatt bakfasaden, men tenet penger på alt.
Vi har gjort en sånn version, og ingen ting er ærlig.
Vi får virke oss inn i noe. Vi kan nå stå ansiktig med en god venn.
Og si rett og slett straight-up løyner.
Det som irriterer meg mest er på det personlige nivået.
Vi er inn i en sånn...
Vi får herligere oss selv på at...
Vi er for så gode ting.
Vi må bo et sted der det er forskjellige kulturer.
Det skal være Ratsjans grønnsakshandel.
Det skal være om noen sliter med rus.
Skal ikke de bli stigmatisert i et sykehus sammen?
Kom igjen, nei?
Samtidig vil disse get the fuck away fra Ratsjans grønnsakshandel.
Og rusmisk.
Dere holder seg på grønnsakshandel.
Det er en kliseksempel.
De som SV-kronikken er fra Frongnir.
Om at vi kan ikke bare være sammen, og så sitter en bygår oppi der.
Men den typen har kommet til individuelle planer.
Vi er så fullt av godhet.
Jeg snakker ikke om våkhet og antivouk.
Det er en personlig grei.
Det er lov å si at du synes det er ubehagelig å gå gjennom her.
Det er bare å sprede narkomane.

Det er ubehagelig.
At man har liksom...
Det er ikke ubehagelig. For meg er det bare å gå rundt andre.
Du er venner min. Du kan jo si at du synes det er hvorfor.
Jeg betyr at vi livet på rare ting.
Jeg skjønner ikke grunn til at vi livet på disse rare tingene.
Jeg synes at arkitekturoperøret stort sett har rett det.
Det merket i mitt miljø er en forferdelig mening.
Det betyr at man ikke har smak eller at man ikke forstår det.
Men det er noen djuke der. Det er det som mener at jeg munkler meg.
Er det noen som mener det?
Jævlig mange som mener at alle har arkitekter.
Der har det oppstått en smaksgreie.
Jeg føler at man bare registrerer hvilken posisjon de gir deg.
Og mener det en eller det andre.
Og så velger du utifra hvilken...
Du plukker meninger fordi du har fått med deg at det gir meg denne posisjonen.
Selv når de virker helt absurde.
Det tror jeg er litt sammen.
Når man går rundt og lurert at man ikke bryr seg...
At man bare synes det er et skildt at det er sprytende arkommand der du går.
Så handler det om at du vil ikke bli oppfattet som høyerebrydder eller noe sånt.
Men det jeg har snakket på andre om er at de anklagene sitter så løst.
Og det er ikke noe å gjøre med når du får en sånn anklage.
Og at man derfor...
Ja, at det har blitt så vant til å bli tolket i hverste mening.
At man ikke lenger tørre å snakke og bare si helt naturlig ting.
Det er litt budskap fra meg å tolke hverandre i beste mening.
Det er ikke så langt det du gjør inn på fornuftens rammer.
Jeg har kommet seg til...
Jeg sitter der delvis det du er inne på også.
Men det er en annen som føler seg av at jeg blir...
Det er så mange hemmeligheter av nære venner.
Utan at det er noe vonde hemmeligheter.
Men det er så kort og tett til bryste.
Og det er jo en sånn følelse at jeg føler ikke at jeg får hele sannheten.
Og at vi blir sagt med sikkert har gått igjen sånn der...
Hvis jeg sitter og har litt konkurranse, eller?
Nei, kanskje en litt sånn fornækkelse.
Hvis jeg hadde sittet rundt med...
Men ved at jeg er komiker og en offentlig person,
og i det jeg har fått, gjør det noe med meg og mitt liv, og hvordan jeg er.
Og så er jeg ikke sikker at jeg er greier å ha svaret på det.
Men jeg må jo være tilbøyelig til å tenke meg at det gjør deg.

Det tror jeg det gjør.
Jeg har fått en så pen kjæreste som jeg har.
Så bra kjæreste som har vært interessert i meg.
Hadde jeg vært den samme som en mange syker.
Men det er litt som banat, for eksempel også.
Men jeg føler at de tingene blir liksom bortebare.
Sånn er... Jeg føler bare...
Hva gjør det noe med? Har du følt på en form av sånn ego?
Sånn på en måte du gjør deg litt stressa at jeg er sånn...
Oi, at du får noe vold som en tanke om deg selv, eller...?
Nei, ikke at jeg er stressa, men...
Resultatet, ja.
Nei, kanskje ikke, men jeg føler at jeg får veldig litt...
Jeg er veldig kjellende. Jeg får drattig gang mange kolleger på selgeransakning på.
Så der er kanskje noe i mangel av det, da.
Vi bør i hvert fall tenke at vi er ganske ute.
Tror du ikke det? Etter så mange år backstage og i dette ekokamera.
Tror du ikke vi har mistet grepet litt grann folkens?
Nei, ikke akkurat jeg også, for at...
Å, nei. Så du kan si, nei, ikke akkurat jeg, med én gang.
Du skal ikke reflektere to sekunder over at du kanskje har blitt litt skrudd i huet.
Og har litt høye tanker om deg selv, og også at vi har en skjorgong
som ikke helt er forendelig med...
Jeg er ganske bevisst på hva det gjør med en som person og blir kjent.
Det første er ganske positivt, for det gjør mange sosial situasjoner utrolig mye lettere.
Hvis du er på en fest eller noe, så slipper du det.
Hva driver du med? Jeg driver med det, og så prøver å gjøre i jobben din.
Når du føler at det egentlig ikke er det eller noe sånt,
det er noen der som har sett noe jeg har gjort,
og det er bare så mye lettere å være i en sosial situasjon.
Det er bare en gangen. Det er så mye lettere å delta.
Og så er det selvfølgelig...
Det er ikke noe litt skjul på at det er utstas på en måte at fremmede vet hvem du er.
Hvis du føler at du er kjent for noe du er stolt av,
det er en viktig fordel, tror jeg.
Jeg tror ikke Tom Hagen går rundt og digger å bli kjent.
Eller noe som vet hva han har gjort det ikke gjort,
men det er en litt lei situasjon som har gjort han kjent.
Men Elisabeth skal gjerne bli kjent.
Det skal gjerne bli sønt.
Jeg har bestemt meg for å prøve å være ærlig også der.
Selvom det fort kan bli smakløst,
men det er klart at folk er jo nysjært i på hvordan det er å bli kjent.
Det er jo en eksotisk verden.

Og så er det veldig fort at man skal ta...
Nei, det er det nulste herregud.
Hende folk stopper om å lade som at det er normalt.
Det er kjemperart.
Det er veldig sjeldent.
Og i nye tid tilfølger det bare koselig og kjempegøy.
Og at det går... Jeg synes det er en hyggelig ting.
Og folk er drytyggelig.
Og det er en oppriktig ansvar til å snakke med de som kommer bort.
For det er jo det jeg vil at de skal like det.
Så hvis man setter prøve.
Og så er jeg så heldig at jeg...
Men det er noe å svare det du gjør der.
Og det er kanskje essens for å snakke med folk.
Jeg liker å snakke med fremmede.
Ja, ja. Men det er kanskje ikke sånn sendeseri.
Men det var egentlig det jeg sa på hengemet.
Bare det å si det.
Hvis det står i en leilighet til noen.
Det er jævlig vanskelig å gjøre eksempel på det.
Men det som si det står i leilighet til noen.
Og så er det veldig fin.
Og så er de...
Du vet at de ikke har masse penger.
Så det er jo dritfin leiligheter å kjenne.
Det er svært som bare det.
Ja, den er superfin.
Og her har vi det.
Og så bare er det ikke naturlig å da si...
Ja, vi arva penger.
Ja.
Og så går vi videre.
Eller skal man liksom hoppe...
Ja, det er leiligheten du savner.
Ja, litt sånn der...
Den tilforlatelige leiligheten som jeg mener at vi alltid har hatt.
Men så har det bare blitt borte.
Vi har bare hoppet over det.
Men jeg vil litt til å gjøre en situasjon litt ubehagelig.
Jeg får insistere på den her leiligheten noen ganger.
Ja, jeg har hatt det.
Og så er det veldig nødvendig å råte det her til.
Ja, jeg har jo gått godt.
Og så fanden har dere å råte det.

[Transcript] Radio Mørch / Lars Berrum

Ja, jeg har...

Det har jeg.

Og jeg har kjent.

Ja, ja.

Cool.

Jeg er helt enig.

Bare sånn...

Men hvorfor kan ikke det komme?

For det er noe liksom skam i det.

Også fanden er det ikke noe skam i det som bare fanden.

Ja, ja.

Jeg skjønner å sikre de borte i penger, liksom.

Ja.

Jeg tror, jeg sier at jeg liker veldig godt å snakke med mennesker.

Så er det litt også for de tingene mennesker sker til meg.

De er åpne dem til meg.

For de er åpne med dem.

Det gjør dem jo gøyere bare å snakke med et annet menneske.

Ja.

Utan du skal komme og si at du har liksom eksemp og rumpa eller noe.

Det er...

Men...

Ja.

Det kan skje det jo.

Det kan skje det jo.

Og vet du hva?

Jeg kan sette fris på det.